

PISICILE RĂZBOINICE

SUB SEMNUL STELELOR

Războinicul Uitat

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

SUB SEMNUL STELELOR

Războinicul Uitat

Cartea a XXIII-a

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Cioflec

Mulțumiri deosebite lui Cherith Baldry

GLANURI

Glanul tunetului

LIDER

STEA DE FOC – motan roșcat, cu blana ca flacăra

SEGUND

GHEARĂ DE MĂRĂCINE – motan tărcat, maroniu-întunecat, cu ochii de chihlimbar

PISIGĂ-VRAGI

PANĂ DE GAIȚĂ – motan tărcat, cu blana cenușie și ochii albaștri

RĂZBOINIGI

(motani și pisici fără pui)

DUNGĂ CENUȘIE – motan cenușiu, cu blana lungă

BLANĂ PĂMÂNTIE – motan maroniu-închis, tărcat

FURTUNĂ DE NISIP – pisică roșcată, cu blana deschisă la culoare

COADĂ DE NOR – motan alb, cu blana lungă

INIMĂ LUMINOASĂ – pisică albă, cu pete roșcate

BLANĂ DE FERIGĂ – motan tărcat, cu blana aurie

ZBOR DE VEVERIȚĂ – pisică roșcată-închis, cu ochii verzi

GHEARĂ DE SPIN – motan tărcat, auriu-închis

PICIOR DE PĂIANJEN – motan negru, cu picioare lungi și ochii de chihlimbar

CĂDERE DE MESTEACĂN – motan tărcat, maroniu-deschis

BOT DE COACĂZĂ – motan crem, cu blana lungă

COADĂ DE ALUNĂ – pisică mică, cenușiu cu alb

IAZ DE FRUNZĂ – pisică tărcată, maroniu-deschis, cu ochii de chihlimbar

MUSTAȚĂ DE ȘOARECE – motan cenușiu cu alb

FLACĂRĂ DE LEU – motan tărcat auriu, cu ochii de chihlimbar

INIMĂ DE FUM – pisică tărcată, cenușie

MILLIE – pisică tărcată, argintie, cu ochii albaștri; fostă pisică de casă

ARIPĂ ALBĂ – pisică albă, cu ochii verzi

PAS DE BROASCĂ – motan cu pete alb-negre

PETALĂ DE TRANDAFIR – pisică bej-închis

UCENIC, LABĂ DE CÂRTIȚĂ

NOR DE GHEAȚĂ – pisică albă, cu ochii albaștri

SALT DE VULPE – motan tânăr, cu blana roșcată

UCENIC, LABĂ DE CIREȘ

LUMINĂ DE MĂCEȘ – pisică frumoasă, cu blana de un maroniu-închis

DUNGĂ DE BONDAR – motan cu blana de un gri palid și dungi negre

CĂDERE DE FLOARE – pisică pestriță, cu blana maronie și pete albe

MAC DE ZĂPADĂ – pisică bălțată cu alb și maroniu

ARIPĂ DE TURTUREA – pisică gri-deschis, cu ochii verzi

IAZ DE IEDERĂ – pisică alb-argintie, cu ochii albaștri

(pisici tinere, mai mari de șase luni, în pregătire pentru a deveni războinici)

LABĂ DE CIREȘ – pisică roșcată, cu ochii de ambră

LABĂ DE CÂRTIȚĂ – motan cu blana bej-maronie și ochii de chihlimbar

UGENIGI

REGINE

(pisici care așteaptă să nască sau îngrijesc pui)

COADĂ DE MĂCRIȘ – pisică bălțată, cu blana albă și pete de un roșcat-închis, cu ochii de chihlimbar

NOR DE FRUNZĂ – pisică cenușie (cu pete mai întunecate), cu ochii verzi

MARGARETA – pisică bej, cu blana lungă; venită de la așezarea cailor

BĂTRÂNI

(foști războinici sau regine, acum retrași)

BLANĂ DE ȘOARECE – pisică mică, maronie

DRĂGUȚUL – motan bătrân, cu blana maronie și botul argintiu

glanul umbrelor

LIDER

STEA NEAGRĂ – motan alb și mare, cu labe negre, imense

SEGUND

GHEARĂ DE SCORUȘ – motan cu blana roșcată

PISIGĂ-VRAGI

NOURAȘ – motan târcat, foarte mic

RĂZBOINICI

BLANĂ DE STEJAR – motan mic, maroniu

BLANĂ ROȘCATĂ – pisică pestriță, cu ochii verzi

COADĂ DE IEDERĂ – pisică tânără, cu blana bălțată

PICIOR DE FUM – motan negru

PICIOR DE BROASCĂ – motan maroniu-întunecat

GHEARĂ DE BUFNIȚĂ – motan târcat, maroniu-deschis

RĂCHITĂ ROȘIE – motan cu blana roșcat-maronie

COADĂ DE ȘARPE – motan maroniu-închis, cu coada dungată

INIMĂ DE TIGRU – motan cu blana maronie și cu ochii de chihlimbar

BLANĂ DE ZORI – pisică frumoasă, cu blana bej

CORB DE ZĂPADĂ – motan cu blana neagră cu alb

CICATRICE DE ȘOARECE – motan maroniu, cu blana închisă la culoare

BLANĂ DE PÂRJOL – motan cu blana de un cenușiu-închis

PICIOR DE CHIȚCAN – pisică cenușie, cu labelle negre

NAS DE MĂSLIN – pisică pestriță

BLANĂ DE MĂR – pisică maronie, cu blana bălțată

BOT DE PIN – pisică neagră

GHEARĂ DE DIHOR – motan cu blana bej-cenușie

ARIPĂ DE GRAUR – motan cu blana roșcată
(pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

PASĂRE DE ZĂPADĂ – pisică albă

INIMĂ DE CEDRU – motan cenușiu-întunecat

MAC ÎNALT – pisică tărcată maronie, cu picioare lungi

APĂ ALBĂ – pisică albă, cu blana lungă și cu un ochi nevăzător

Glanul vântului

REGINE

BĂTRÂNI

LIDER

SEGUND

PISIGĂ-VRAGI

RĂZBOINIGI

STEA DE MUSTAȚĂ – motan tărcat, maroniu

PICIOR DE CENUȘĂ – pisică cenușie, cu fața lată

ZBOR DE VINDEREU – motan cenușiu, cu blana moale și cu pete albe

URECHE SFÂȘIATĂ – motan tărcat

PANĂ DE CIOARĂ – motan cenușiu-întunecat

MUSTAȚĂ DE BUFNIȚĂ – motan maroniu-deschis

COADĂ ALBĂ – pisică mică, albă

BLANĂ DE ADIERE – motan cu blana închisă la culoare și ochii de ambră

COADĂ DE IARBĂ-NEAGRĂ – pisică maronie, cu blana pestriță

NOR DE NOAPTE – pisică neagră

BLANĂ DE NEVĂSTUICĂ – motan roșcat, cu labe albe

COADĂ DE ORZ – pisică cenușie cu alb, cu ochii albaștri

SALT DE IEPURE – motan cu blana maroniu cu alb

PICIOR DE TĂCIUNE – motan cenușiu, cu labele închise la culoare

MUSTAȚĂ DE ROGOZ – pisică vărgată în nuanțe de maroniu

COADĂ DE FRUNZĂ – motan vărgat, cu blana de un roșcat-închis

RAZĂ DE SOARE – pisică pestriță, cu un semn alb în frunte

BOT DE MUSTAȚĂ – motan cu blana maronie, deschisă la culoare

BĂTRÂNI

FLOAREA ZORILOR – regină foarte bătrână, bălțată

PICIOR PALMAT – motan cenușiu-închis

glanul râului

LIDER

STEA DE CEATĂ – pisică cenușie, cu ochii albaștri

SEGUND

MUSTAȚĂ DE STUF – motan suplu, cu blana neagră

PISIGĂ-VRAGI

ARIPĂ DE MOLIE – pisică frumoasă, cu blana aurie tărcată și ochii de chihlimbar

UCENIC, STRĂLUCIRE ÎN SALCIE

RĂZBOINIGI

BLANĂ DE FAG – motan maroniu-deschis

COADĂ DE UNDĂ – motan tărcat, cenușiu-întunecat

PLOAI E FURTUNOASĂ – motan cenușiu, cu pete

INIMĂ DE VIDRĂ – pisică maronie, cu blana închisă la culoare

BOT DE NALBĂ – motan cu blana maronie, deschisă la culoare

BLANĂ DE PETALĂ – pisică albă cu cenușiu

COADĂ DE TRESTIE – motan maroniu tărcat

PÂRÂU DE PĂSTRĂV – pisică cenușie, tărcată

ARIPĂ DE GHEAȚĂ – pisică albă frumoasă, cu ochii albaștri

ARIPĂ DE MĂCĂLEANDRU – motan cu blana deschisă la culoare, pestriță, cu pete albe

BLANĂ DE IARBĂ – motan maroniu, cu blana deschisă la culoare

BLANĂ DE MENTĂ – motan cenușiu-deschis, tărcat

COADĂ DE CRĂIETE – pisică cenușie, cu blana închisă la culoare

PICIOR DE MUȘCHI – pisică frumoasă, cu blana maronie cu alb

ZBOR DE PEȘTERĂ – motan tărcat, cu blana maronie

MUSTAȚĂ DE CĂRĂBUȘ – motan tărcat, alb-maroniu

REGINE

(pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

BLANĂ DE MUȘCHI – pisică tărcată, cu ochii albaștri

BĂTRÂNI

COADĂ ÎN SALT – motan cu blana alb-roșcată, cu coadă scurtă

COADĂ DE RÂNDUNICĂ – pisică tărcată, cu blana închisă la culoare

CUIB DOUĂ-
PICIOARE

AȘEZAREA DOUĂ-
PICIOARE DE VARĂ

POTECĂ DOUĂ-PICIOARE

POTECĂ
DOUĂ-PICIOARE

LUMINIS

TABĂRA CLANULUI
UMBRELOR

JUMĂTATE
DE POD

CALEA TUNETULUI
MICĂ

AȘEZAREA DOUĂ-
PICIOARE DE VARĂ

JUMĂTATE
DE POD

HARTA PISICILOR

INSULA

PÂRÂU

TABĂRA CLANULUI
RĂULUI

AȘEZAREA
CAILOR

LEGENDĂ

CLANURI

CLANUL TUNETULUI

CLANUL RĂULUI

CLANUL UMBRELOR

CLANUL VĂNTULUI

CLANUL STELELOR

NORD

CAMPINGUL
IEPURE

CABANA
SANCTUAR

PĂDUREA SADLER

CENTRUL
NAUTIC DE
AGREMENT
MICUL PIN

DRUMUL MICUL PIN

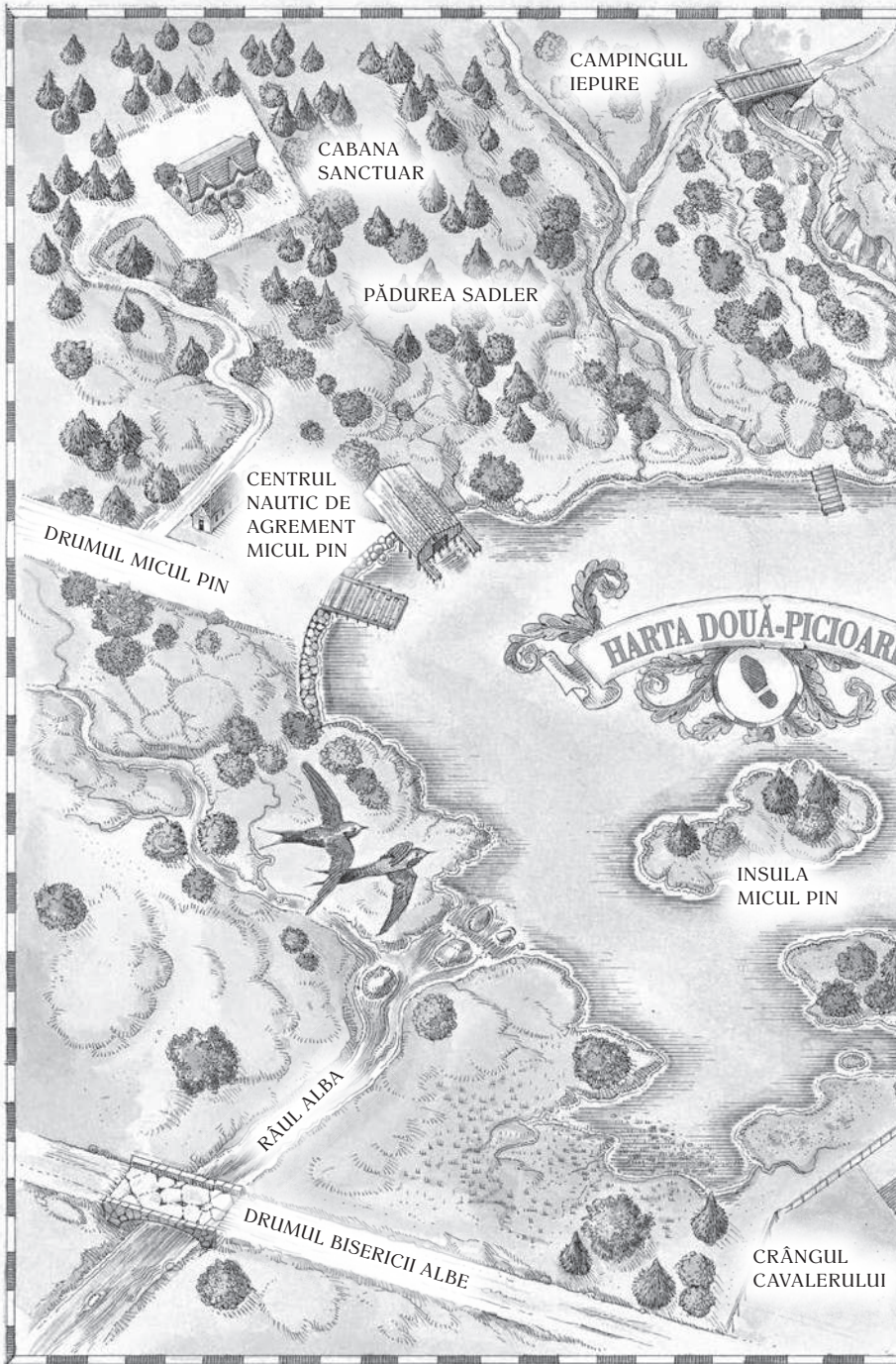
HARTA DOUĂ-PICIOARE

INSULA
MICUL PIN

RĂUL ALBA

DRUMUL BISERICII ALBE

CRÂNGUL
CAVALERULUI

CASA
MUNCITORILOR
(abandonată)

DRUMUL CARIEREI
DE PIATRĂ (dezafectat)

CARIERA
DE PIATRĂ

PĂDUREA
DEALUL
IEPURELUI

LACUL
SANCTUAR

DEALUL
IEPURELUI

CENTRUL DE
ECHITAȚIE DEALUL
IEPURELUI

DRUMUL DEALUL
IEPURELUI

IAZUL DE
CLEȘTAR

LEGENDĂ

ȚINUTURI

PĂDURE DE FOIOASE

PĂDURE DE PINI

MLAȘTINĂ

LAC

CĂRĂRI

NORD

PROLOG

Rugii de mure au foșnit la marginea pădurii și din tufișuri s-a ivit o pisică. A privit cu multă atenție într-o parte și în alta, apoi a traversat cu pași mari luminișul, îndreptându-se spre un alt pâlț de copaci, care se vedea în depărtare. Peste câmpurile mărginite de garduri vii strălucea soarele anotimpului cald. Dincolo de o Cale a Tunetului se vedeau vizuini de Două-Picioare.

Cu toate că anotimpul cald abia începuse, soarele era puternic, iar pisica și-a scuturat urechile, iritată de muștele care zburau în jurul lor. *O să fie mai răcoare sub copaci, s-a gândit, oprindu-se pentru o clipă să-și destindă labele obosite. Și nu mai am mult de mers. E chiar dincolo de dealuri...*

Dar înainte să ajungă la umbra îmbietoare a pădurii, s-a auzit un șuierat puternic și, de sub un gard viu din apropiere, a sărit o altă pisică: un motan voinic, zvelt, cu blana cenușie și cu o ureche crestată.

— Ce cauți aici? s-a răstit motanul. Dacă vrei un loc în care să te odihnești, mai caută. Țsta e teritoriul *meu!* Iar prada de aici este a mea.

Pisica străină s-a oprit și l-a măsurat din cap până-n picioare, cu ochii mijiiți.

— Teritoriul tău? Vrei să spui că locuiești în gardul ăsta?

— Nu, sunt de la ferma de acolo. Motanul și-a fluturat coada în direcția unei vizuini mari de Două-Picioare, abia vizibilă pe deasupra rugilor. Și nu-mi plac străinii. Vezi-ți de drum sau am să te oblig eu!

Și-a dezvelit colții și a scos ghearele, zburându-și furios blana murdară, de un cenușiu deschis.

Pisica pribeagă s-a dat înapoi, lăsându-se la pământ. *A trecut ceva vreme de când mi-am exersat mișcările de luptă... dar n-am să-l las pe zdrențărosul ăsta să mă sperie!*

— Sunt doar în trecere. Nu sunt o amenințare pentru prada ta prețioasă.

Motanul de la fermă a pufnit neîncrezător și și-a înclinat capul într-o parte.

— Ești una dintre pisicile alea de lângă lac?

Tonul pisicii călătoare era precaut când i-a răspuns:

— De ce întrebi?

— Pentru că le-am mai văzut trecând pe aici, i-a răspuns motanul cenușiu. Ele nu m-au văzut pe mine, am avut grijă să mă ascund, dar le-am auzit vorbind despre munți. Și-a dat ochii peste cap. Cine ar vrea să călătorească atât de mult?! Nu găsesc destulă mâncare pe teritoriul lor?

— Poate că nu sunt în căutare de hrană, i-a replicat pisica străină, indignată. Mai sunt și alte lucruri care contează în viața asta, nu?

Motanul s-a așezat și și-a scărpinat o ureche cu laba din spate.

— Cum ar fi? a mieunat el disprețuitor. Să vă zgâți la stele și să vă imaginați că strămoșii voștri se uită și ei la voi? Văzând că pisica străină a tresărit surprinsă, a continuat. Am auzit o mulțime de povești despre ce se întâmplă dincolo de dealurile alea. Atât timp cât nu-mi tulbură mie liniștea, nu mă interesează ce pun la cale pisicile alea. N-au decât să...

— Da, l-a întrerupt pisica pribeagă, trecând pe lângă el și continuându-și drumul. Atât timp cât nu-ți fură prada.

Motanul cenușiu a sărit în picioare și a urmat-o.

— Ești una dintre ele, nu-i așa? a întrebat-o el când a ajuns-o din urmă. Cred că te-am mai văzut pe aici.

— Poate, i-a răspuns pisica străină, fremătând din mustăți. Cu mult timp în urmă.

— Și unde ai fost de atunci? Te-ai rătăcit?

— Oh, nu! a miorlăit amuzată pisica misterioasă. Întotdeauna am știut unde mă aflu.

Motanul de la fermă a rămas în urmă, privind-o cum își continua drumul spre copaci. Apoi a clătinat din cap și a alergat înapoi către fermă, dispărând pe sub gardul viu cu o mișcare rapidă a cozii.

Ajunsă în pădure, pisica străină a căutat cu privirea un loc bun pentru un culcuș vremelnic, însă o furnicău labele de nerăbdare și nicio scorbură sau adâncitură de sub rădăcinile copacilor nu părea potrivită. Un șoarece s-a strecurat de sub o tufă, ronțâind semințele de iarbă căzute. Amintindu-și lecțiile demult uitate, pisica s-a ghemuit în poziția de vânătoare și a țâșnit, ucigând prada cu o singură lovitură rapidă. Dar trupul moale nu i-a mai părut deloc apetisant când l-a văzut lipsit de viață; l-a acoperit cu câteva labe de pământ și l-a lăsat acolo.

Se lăsa înserarea în timp ce pisica pribeagă își continua drumul, urcând dealul tot mai grăbită, printre copacii înalți și subțiri.

A trecut mult timp. Oare mai sunt acolo pisicile din amintirile mele?

Când din lumina zilei rămăsese doar o geană la orizont, pisica a lăsat copacii în urmă și a ajuns pe culmea unui deal acoperit cu iarbă aspră. La poalele dealului, apusul stacojiu se oglindea în suprafața lacului, poleindu-i apa într-o strălucire sângerie. Pe cer scliffeau primii războinici ai Clanului Stelelor.

Pisica străină a tras adânc aer în piept. *M-am întors. Să începă răzbunarea!*

CAPITOLUL 1

Visul lui Pană de Gaiță s-a topit în întuneric când motanul s-a trezit și a căscat cu poftă, somnoros. Parcă întregul corp îi era amortit, iar când s-a ridicat din culcuș se simțea de parcă ar fi fost înfășurat în cârcei de iederă care-l trăgeau la pământ. Era mai cald decât de obicei la sfârșitul primăverii, iar aerul era plin de aroma prăzii și a vegetației luxuriante. Zgomotul ce venea dinspre văiuga de piatră pătrundea prin perdeaua de mă răcini care acoperea intrarea în vizuina pisicii-vraci: sunetul pașilor și murmurele entuziasmate ale pisicilor care se adunau pentru primele patrule ale zilei.

Dar Pană de Gaiță nu putea împărtăși entuziasmul camarazilor săi. Deși trecuse o lună de când el și tovarășii săi se întorseseră din vizita făcută Tribului, se simțea împietrit și pustiu pe dinăuntru. Mintea îi era plină de imagini ale munților, piscuri acoperite de zăpadă care se întindeau la nesfârșit în depărtare, contururile lor aspre desenându-se pe cerul azuriu. I s-a strâns stomacul de durere când i-a apărut o altă imagine în fața ochilor: o pisică albă, cu ochii verzi,

îi arunca o privire lungă, îndurerată, înainte de a-i întoarce spatele și de a se îndepărta, pe vârful unei stânci, deasupra unei cascade învolburate.

Pană de Gaiță a scuturat din cap. *Ce se întâmplă cu mine? Toate astea s-au petrecut cu foarte, foarte mult timp în urmă. Viața mea a fost întotdeauna aici, alături de clanuri. Atunci, de ce mă simt ca și când am pierdut ceva?*

— Bună, Pană de Gaiță!

Glasul lui Lumină de Măceș se auzea înfundat și cu ecou, iar Pană de Gaiță și-a dat seama că pisica își băgase capul în crăpătura din perete unde depozita el ierburile.

— În sfârșit, te-ai trezit!

Pană de Gaiță i-a răspuns doar cu un mormăit. Lumină de Măceș era una dintre problemele lui cele mai supărătoare. Nu putea uita ce-i povestise Flacăra de Leu când se întorsese din munți: Lumină de Măceș se simțise atât de frustrată de faptul că faptul că trebuia să rămână în tabără, din cauza neputinței de a-și folosi labele din spate, încât îl convinsese pe fratele ei, Dungă de Bondar, s-o care în pădure pentru a căuta ierburi.

— Și-n pădure au dat peste un câine, îi spusese Flacăra de Leu. Nici măcar un războinic cu toate picioarele sănătoase n-ar fi putut scăpa prin fugă. Dacă nu am fi fost eu și Pas de Broască, să-l atragem în altă direcție, Lumină de Măceș ar fi fost făcută bucățele.

— Minte de șoarece! Își pierduse cumpătul Pană de Gaiță. De ce s-a pus în pericol?

— Pentru că e convinsă că e inutilă, îi explicase Flacăra de Leu. Nu-i poți da mai multe de făcut? Eu și Inimă de Fum i-am promis c-o ajutăm să-și găsească un rol potrivit în viața clanului.